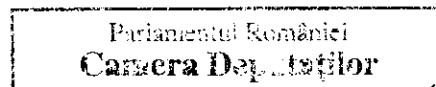
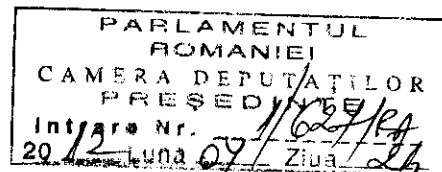

ASOCIATIA NATIONALA A PENSIONARILOR
DIN SERVICIUL AUXILIAR DE SPECIALITATE
AL INSTANTELOR JUDECATORESTI SI
PARCHETELOR

Nr. 7/5.1/2012

23.04.2012

S.C.P. Nr. 446 din 23.04.2012
[Signature]

EXCELENȚEI SALE

DOAMNA ROBERTA ANASTASE

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

EXCELENȚĂ,

[Signature]
D.S. T.
P. B. Pff

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 51260CP 26.04.2012

Subscriba, ASOCIATIA NATIONALA A PENSIONARILOR DIN SERVICIUL AUXILIAR DE SPECIALITATE AL INSTANTELOR JUDECATORESTI SI AL PARCHETELOR, cu sediul in Bucuresti, str. Locotenent Sachelarie Visarion nr. 18, bloc 119, apartament 14, sector 2, in calitate de mandatar legal al celor 630 de membri, beneficiari ai pensiilor de serviciu stabilite in baza Legii nr.567 din 2004, vă rugăm să aveți amabilitatea ca, în baza atribuțiilor conferite de Constituția României, să procedați la declanșarea demersurilor pentru abrogarea Legii nr.119 din 2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c, publicată în Monitorul Oficial nr. 457 din 30 iunie 2010, precum și a OUG nr.59 din 2011, întrucât aceste acte normative încalcă flagrant principiile statului de drept și ale Constituției, după cum urmează:

a) **Principiul potrivit căruia România este Stat de Drept, stricto sensu, prevăzut de art. 1 alin. 3 din Constituție;**

b) **Principiul conform căruia România este stat social consacrat de același text constituțional;**

c) **Principiul consacării și respectării valorilor supreme ale statului de drept, statuat de același alineat din Constituție;**

d) **Principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. 4 din Constituție;**

e) **Principiul respectării Constituției și a supremației sale, precum și a legilor, prevăzut de art.1 alin.5 din legea fundamentală;**

f) **Principiul egalității între cetățeni în forma consacrată de art.4 alin.2 din Constituție;**

g) **Principiul îndeplinirii întocmai și cu bună credință a obligațiilor din tratatele la care România este parte;**

h) Principiul potrivit căruia, fac parte din dreptul intern tratatele ratificate de Parlament, statuat de art.11 alin. 1 și 2 din Constituție;

i) Principiul universalității drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, stipulat de art.15 alin.1 din Constituție;

j)Principiul neretroactivității legii, statuat de art. 15 alin. 2 din legea fundamentală;

k)Principiul egalității în drepturi consacrat de art.16 din Constituție;

l) Principiul priorității convențiilor internaționale în raport cu legislația internă privind drepturile și libertățile fundamentale, statuat de art. 20 alin. 2 din Constituție;

m) Principiul liberului acces la justiție;

n) Principiul dreptului la un proces echitabil prevazut de art. 21 din Constituție;

o) Principiul dreptului la ocrotirea sănătății, stipulat de art. 34 alin. 1 din legea fundamentală;

p) Principiul privind munca si protecția socială a muncii, reglementat de art. 41 din Constituție;

r) Principiul dreptului la proprietatea privată, statuat de art. 44 din Constituție;

s) Principiul dreptului la un nivel de trai decent, prevăzut de art. 47 alin. 1 din legea fundamentală;

t) Principiul dreptului la pensie statuat de art.47 alin.2 teza 1 din Constituție;

u) Principiul privind dreptul persoanei vatamate de o autoritate publica, statuat de art. 52 din Constituție;

v) Principiul priorității dreptului comunitar, statuat de art. 148 alin. 2 și 3 din Constituție.

Potrivit art. 29 din Legea 47/1992, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe, ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

Prin Decizia 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 433 din 28 iunie 2010, a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, s-a constatat că dispozițiile art. 1 lit. c din Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor magistratilor, sunt neconstituționale, în raport cu prevederile art. 124 alin. (3) și art. 132 alin. (1) din Constituție, iar prin Decizia nr.871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor (publicată în Monitorul Oficial nr. 433 din 28.06.2010), Curtea a constatat că dispozițiile Legii privind stabilirea unor

măsuri în domeniul pensiilor personalului auxiliar de specialitate din cadrul instantelor judecatoresti si parchetelor, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În baza prevederilor art. 147 alin. 2 din Constituție raportat la art. 18 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, proiectul de lege a fost retrimis Parlamentului României.

Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 441 din 30 iunie 2010 sub numărul 119/2010.

În același Monitor Oficial a fost publicat și Decretul nr. 604 din 29 iunie 2010 pentru promulgarea Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, emis de Președintele României în temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată.

În art.12 alin. 2 din lege se arată că, Legea nr. 119/2010 "a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului și, în condițiile art. 147 alin. (2) din Constituția României, republicată, cu respectarea dispozițiilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată, în ședința comună din data de 29 iunie 2010".

Considerăm că Legea nr. 119/2010 este neconstituțională, în întregul ei, în raport cu prevederile art. 146 din Constituția României, pentru următoarele considerente.

1.Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, potrivit art. 146 din Constituție, "la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Inaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;"

În baza art. 15 din Legea nr. 47 din 1992, "în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Inaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la Secretarul General al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile."

Legea 119/2010 a fost adoptată de Parlamentul României în procedură de urgență, la data de 29.06.2010 și, a fost trimisă Președintelui României în aceeași zi, fiind promulgată tot la data de 29.06.2010, prin Decretul Prezidențial nr. 604/2010.

Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor trebuia depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și comunicată Guvernului, Inaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului, cu 2 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare.

Numai după expirarea unui termen de două zile, actul adoptat de Parlament putea fi trimis Președintelui României în vederea exercitării dreptului constituțional de a sesiza Curtea Constituțională în vederea verificării modalității de punere de acord cu Decizia Curtii Constituționale nr. 873/2010, ori pentru a promulga actul normativ.

Această procedură, cât și termenul de două zile nu au fost respectate atâta timp cât legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, și anume la data de 29.06.2010.

Prin nerespectarea prevederilor art.15 din Legea nr. 47/1992 privind controlul constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, Legea nr.119 din 2010 înfrânge prevederile art. 146 din Constituție, fiind astfel pe deplin neconstituțională.

2.Conform prevederilor art. 1. din Legea nr.119 din 2010, "pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare":

- a) pensiile militare de stat;
- b) pensiile de stat ale politistilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;
- c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;
- d) pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;
- e) pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;
- f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;
- g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;
- h) pensiile de serviciu ale personalului Curtii de Conturi.

După trecerea exact a unui an de la data publicării în Monitorul Oficial a Legii nr.119 din 30 iunie 2010, la data de 30 iunie 2011, este adoptată de către Guvern, Ordonanța de Urgență nr. 59 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 457 din 30 iunie 2011 și, pe cale de consecință, HG nr.737 din 2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, a fost abrogată.

Guvernul arată că, s-a procedat la abrogarea HG nr.737 din 2010 adoptată în temeiul Legii nr. 119/2010, prin care s-a dispus recalcularea tuturor pensiilor speciale prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de legislația în domeniul asigurărilor sociale, **„în scopul asigurării egalității de tratament pentru toți beneficiarii sistemului public de pensii, având în vedere exigențele subliniate de puterea judecătorească în cadrul controlului jurisdicțional exercitat cu ocazia aplicării Legii nr. 119/2010,,**

Este adevărat că, majoritatea instanțelor de contencios administrativ sesizate cu suspendarea și/sau anularea HG nr.737 din 2010, au decis că există îndoieli evidente și puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură acest act administrativ și care constituie unul dintre fundamentele caracterului executoriu al actelor administrative.

Astfel, după un an de la adoptarea acestei hotărâri, ”având în vedere exigențele subliniate de puterea judecătorească în cadrul controlului jurisdicțional exercitat cu ocazia aplicării Legii nr. 119/2010, în vederea instituirii unor măsuri legislative pe baza cărora instituțiile implicate să poată realiza toate procedurile administrative necesare stabilirii drepturilor de pensie într-un mod obiectiv și justificat”, s-a decis de către Guvern că ”se impune instituirea unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor cu respectarea principiului contributivității și egalității, scopul fiind acela de a stabili în mod just și echitabil drepturile de pensie pe care persoanele vizate de prezenta ordonanță de urgență sunt îndreptățite să le primească, astfel încât acestea să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale”.

În ceea ce privește respectarea principiului contributivității și egalității, invocat de Guvern, vă învederam că, legat de distincția între partea contributivă și suplimentul din partea statului, ca și componente ale pensiei de serviciu, în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a ajuns la concluzia că ”pensia reprezintă un bun în sensul art.1 din Protocolul nr.1, indiferent dacă aceasta are la bază principiul contributivității sau este stabilită în baza unei legi speciale”.

Pe cale de consecință, principiul contributivității și egalității, invocat de Guvern în adoptarea OUG nr. 59 din 30 iunie 2011, încalcă direct art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenția CEDO.

Cu privire la existența "unei împrejurări ce vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare, ce nu suferă amânare", invocate de Guvern în adoptarea OUG nr.59 din 30 iunie 2011 și, pe cale de consecință, în abrogarea HG nr.737 din 29 iulie 2010, vă învederăm următoarele:

Cerința interesului public nu este realizată întrucât, beneficiarii pensiilor din sistemul asigurărilor sociale de stat nu au fost afectați, cei afectați de măsurile luate de Guvern prin Legea 119 din 2010 și HG nr.737 din 2010, fiind beneficiarii pensiilor ocupaționale.

De asemenea, practica a demonstrat că **nu suntem în prezența unor "situații extraordinare, ce nu suferă amânare"**, întrucât prin revizuirea cuantumului pensiilor noastre recalculate în baza HG nr.737 din 2010, după ce natura lor juridică a fost schimbată prin Legea 119 din 2010, până la această dată, din deciziile emise de Casa de Pensii a Municipiului București și Casele Teritoriale de Pensii, rezultă că, **cuantumul pensiilor noastre recalculate și revizuite, în majoritatea cazurilor, nu s-a modificat fata de cel stabilit în baza HG 737 din 2010.**

Dupa aplicarea prevederilor HG nr. 737/2010, precum si OUG nr 59/2011, date in aplicarea Legii 119/2010, din datele statistice emise de institutiile competente, se poate constata faptul ca aceste acte normative nu si-au atins scopul, ba dimpotriva, bugetul alocat pentru plata pensiilor cadrelor militare pe anul 2011, este mai mare decat cel alocat pe anul 2010, cand erau inca in vigoare legile pensiilor de serviciu.

Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor OUG nr.59 din 30 iunie 2011 și în vederea aplicării unitare a acesteia, au fost emise de către Casa Nationala de Pensii Publice a Romaniei - Direcția Generală Asigurări Sociale, Pensii și Alte Drepturi prevăzute de Legi Speciale, **INSTRUCȚIUNILE NR. 1760/DI din 03.07.2011.**

Potrivit dispozițiilor acestor Instrucțiuni:

"Se revizuiesc din oficiu conform prevederilor O.U.G. nr. 59/2011 și se plătesc în cuantumul rezultat în urma revizuirii începând cu data de 1 august 2011, TOATE pensiile care au făcut obiectul recalculării în baza dispozițiilor Legii nr. 119/2010."

În aceste condiții intervenția executivului în dreptul nostru de proprietate, reprezentat de pensia de serviciu obținută în condiții de deplină legalitate, este inadmisibilă din punct de vedere constituțional, fiind atât abuzivă cât și nelegală.

3. La data de 12 decembrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție, soluționând recursurile în interesul legii formulate, în raport de aplicarea prevederilor Legii nr.119 din 2010, de către instanțe, prin decizia nr. 29, a decis:

"Respinge recursurile în interesul legii declarate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de colegiile de conducere

ale Curților de Apel Brașov, Cluj, Craiova și Galați privind aplicarea dispozițiilor Legii nr. 119/2010, raportat la art. 20 alin. (2) din Constituție, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 14 din Convenție, referitoare la recalcularea pensiilor prevăzute de art. 1 din lege.

Obligatorie, potrivit art. 330/7alin. 4 din Codul de procedură civilă.”

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în esență următoarele:

”Prin recursurile în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la contestațiile formulate de persoanele aflate în categoriile prevăzute de art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010 împotriva deciziilor de recalculare a pensiilor emise în temeiul art. 3 și 4 din aceeași lege.

Într-o primă orientare jurisprudențială, instanțele de judecată au admis contestațiile formulate de reclamantii - pensionari aflați în categoriile prevăzute de art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010 - și au dispus anularea deciziilor de recalculare a pensiilor emise în temeiul art. 3 și 4 din lege, fiind menținute în plată pensiile în cuantumul stabilit anterior intrării în vigoare a acestei legi.

În adoptarea acestor soluții, instanțele de judecată au realizat un examen de compatibilitate a prevederilor din dreptul intern cu exigențele impuse de art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de art. 14 din aceeași Convenție, în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și au concluzionat în sensul **“INCALCARI”**.

Raportat la limitele sesizării Curții Constituționale, **”Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că instanța constituțională statuează asupra aptitudinii normei juridice de a respecta *in abstracto* dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fără a putea stabili efectele acelei norme pentru fiecare individ sau subiect de drept în parte, atât timp cât acesta este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești ce soluționează litigii între destinatari precis determinați ai normei respective, instanțele fiind singurele în măsură să cuantifice *in concreto* efectele aplicării normei la situația de fapt a speței”**.

Înalta Curte a mai reținut că **”în sistemul de drept românesc nu există nici o prevedere legală expresă care să atribuie Curții Constituționale exclusivitatea unui control de convenționalitate, după cum nimic nu validează punctul de vedere potrivit căruia, odată ce Curtea Constituțională a confirmat aptitudinea abstractă a unei legi de a fi compatibilă cu Convenția, instanțele de drept comun nu ar mai fi îndreptățite să analizeze nemijlocit convenționalitatea acelei norme și a efectelor ei concrete asupra părților cauzei din litigiul cu care sunt sesizate, în raport cu circumstanțele fiecărei spețe”**.

Curtea concluzionează că **”instanțele judecătorești, judecând în materia ce a generat practica neunitară sesizată prin recursurile în interesul legii, au făcut o corectă aplicare a legii, în condițiile în care au realizat o analiză proprie a compatibilității efectelor recalculării pensiilor speciale în baza Legii nr. 119/2010 cu prevederile art. 1**

din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, exclusiv sau împreună cu art. 14 din Convenție, raportat la situația de fapt a fiecărei cauze”.

Curtea Europeană a notat în mod repetat că, statele părți la Convenție au o marjă destul de largă de apreciere în ceea ce privește reglementarea politicii lor sociale, cu excepția cazului în care măsurile luate se dovedesc în mod evident, lipsite de temei rezonabil.

Considerăm că măsurile luate de Stat prin Legea nr.119 din 2010, HG nr.737 din 2010 și OUG nr.59 din 2011, sunt lipsite de un temei rezonabil, așa cum cere în mod expres Curtea, pentru următoarele considerente:

- Există mai multe situații în care s-au menținut pensiile de serviciu ale civililor, cum este cazul personalului de la Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, și a altor categorii de asimilați judecătorilor, etc.

- Reforma sistemului de pensii realizată prin Legea nr.119 din 2010 și Legea nr.263 din 2010, determinată de mediul economic aflat în criză, nu a dus la corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii, ci dimpotrivă, la crearea unor noi inegalități și discriminări atât între civili, cât și între civili și militari.

- Orice cetățean, al României are dreptul la securitate socială și juridică și nu în mod selectiv, doar unii dintre aceștia, ceea ce presupune ca măsurile luate de Stat să nu-l pună pe acesta într-o situație total disproporționată față de cea în care acesta se afla, atât la data când și-a părăsit locul de muncă, cât și atunci când a optat pentru a-și valorifica dreptul la pensie de serviciu.

Prin aplicarea arbitrara a prevederilor Legii nr.119 din 2010 și a OUG nr.59 din 2011, așa cum rezulta din deciziile de pensionare emise, **pensiile noastre au fost reduse în medie cu cca. 85%, existând diferențe enorme între "cuantumul pensiilor noi" stabilite după 1 septembrie 2010, pentru persoane care au avut aceeași vechime în muncă, în aceleași condiții de dificultate și risc profesional, și cuantumul pensiilor "recalculate", în ceea ce ne privește.**

Aceasta reducere incredibilă și inadmisibilă a cuantumului pensiilor noastre are efecte cutremurătoare asupra nivelului nostru de trai, ajungând în situația de a ne situa, cei mai mulți dintre noi, chiar la nivelul pragului minim de sărăcie și, pe cale de consecință, de a nu mai avea mijloacele necesare traiului și de a ne întreține, de a achita cheltuielile strict necesare lunare privind tratamentul medical, achiziționarea medicamentelor, plata facturilor pentru utilități (gaze, apă, lumină, telefon ș.a.), aceste cheltuieli depășind 75% din cuantumul noii noastre pensii.

Majoritatea dintre noi suferim de diverse afecțiuni foarte grave, generate de stress, afecțiuni care necesită un tratament medical adecvat, iar cuantumul noilor pensii nu ne permite cumpărarea nici macar a medicamentelor strict necesare.

Subliniem că mulți dintre noi avem în întreținere copii ce-si urmeaza studiile sau parinti batrani, bolnavi si aproape fara venituri.

De asemenea, foarte multi dintre noi avem rate bancare consistente, astfel incat suntem in imposibilitate de a le plati si suntem supusi in mod iminent evacuării din locuintele noastre ca urmare a executării silită efectuate de banci.

Ne-am asumat riscul profesiei atât din punct de vedere al sănătății, cât și în ceea ce privește interdicțiile și incapacitățile pe care aceasta le-a impus, pensia noastră de serviciu fiind un drept câștigat prin muncă.

Principiul compensării riscului profesiei, precum si a regimului interdictiilor si incompatibilitatilor trebuie sa aiba influenta semnificativa, nu numai asupra salariului, ci si asupra conditiilor de pensionare, printre care se află și dreptul la o pensie ocupatională și stabilitatea pensiei astfel acordate.

Legea nr. 567 din 2004 privind Statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea recunoaște rolul personalului auxiliar de specialitate prin activitatea sa, condițiile speciale de muncă, pensia de serviciu nefiind un privilegiu, ci un drept cuvenit ca o compensație parțială acordată față de interdicțiile și incompatibilitățile specifice activității noastre.

Aceasta lege, prin art. 1, stabilea ca „în îndeplinirea actului de justitie, munca personalului auxiliar de specialitate constituie un sprijin pentru judecatori si procurori, competența acestei categorii de personal și îndeplinirea corectă a sarcinilor care le revin, jucând un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea”.

De altfel, acordarea pensiilor de serviciu si categoriei noastre socio-profesionale, a fost o cerința imperioasă a Uniunii Europene, ca o condiție necesară aderării României la aceasta.

Totodată, la data adoptării Legii nr.119/2010 și a H.G. nr.737/2010, dispozițiile Legii nr.567/2004 privind această categorie de pensie de serviciu erau în vigoare, fiind abrogate abia după jumătate de an de la data intrării în vigoare a Legii nr.119/2010, respectiv la data de 01.01.2011.

Practic, neabrogând, prin Legea nr.119/2010, aceste dispoziții ale Legii privind statutul personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești din anul 2004, chiar legiuitorul a recunoscut beneficiarilor acestor pensii un drept câștigat, cel care le conferea statutul de pensionar din serviciul auxiliar al instanțelor judecătorești, considerând că în acest fel, măsura luată va apărea doar ca o reducere prin recalcularea cuantumului pensiei, determinată de interesul public, și nu ca o afectare substanțială și irevocabilă/permanentă a dreptului acestora, în sensul eliminării pensiilor de serviciu.

Mai mult, pensia de serviciu stabilita prin legea sus mentionata, chiar daca are doua componente, ea reprezinta un tot unitar, doar modalitatea de plata a acestora este diferentiata (parte – din bugetul asigurarilor sociale si parte – de la bugetul de stat). Aceasta nu inseamna ca pensia de serviciu are doua parti distincte, care puteau fi, separat, desfiintate sau mentinute prin Legea 119/2010.

Pensiile noastre de serviciu constituie drepturi legal câștigate și nu pot fi afectate prin recalculare, care, prin efectele ei, ar constitui implicit o aplicare retroactivă a legii, orice nouă reglementare aplicându-se numai pentru viitor.

Transpunerea pensiilor noastre ocupationale in domeniul Legii 19 din 2000, respectiv in domeniul sistemului public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale si efectuarea unui procedeu diferentiat de recalculare a pensiilor, reprezinta o discriminare.

În acest sens arătăm că sunt peste 1200 de contestații admise pe fond, la toate tribunalele din țară, din care peste 500 au devenit și irevocabile.

Astfel, invocăm prevederile art. 15 ale Legii nr.294/2011 potrivit căroră "Drepturile de pensii obtinute in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, ca urmare a contestarii recalcularii si revizuirii efectuate pentru categoriile de pensii prevazute la art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor masuri in domeniul pensiilor si de Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor masuri in domeniul pensiilor prevazute la art. 1 lit. c)-h) din Legea nr. 119/2010, se suporta din bugetul asigurarilor sociale de stat."

ÎN CONCLUZIE, vă rugăm să aveți amabilitatea ca în baza atribuțiilor conferite de Constituție, să procedați la declanșarea demersurilor pentru abrogarea Legii nr.119 din 2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevazute la art. 1 lit. c)-h) publicată în Monitorul Oficial nr. 457 din 30 iunie 2011, precum și a OUG nr.59 din 2011.

Cu deosebit respect si aleasa consideratie,

A.N.P.S.A.S.I.J.P.,
Presedinte,
Eugenia Helvet

